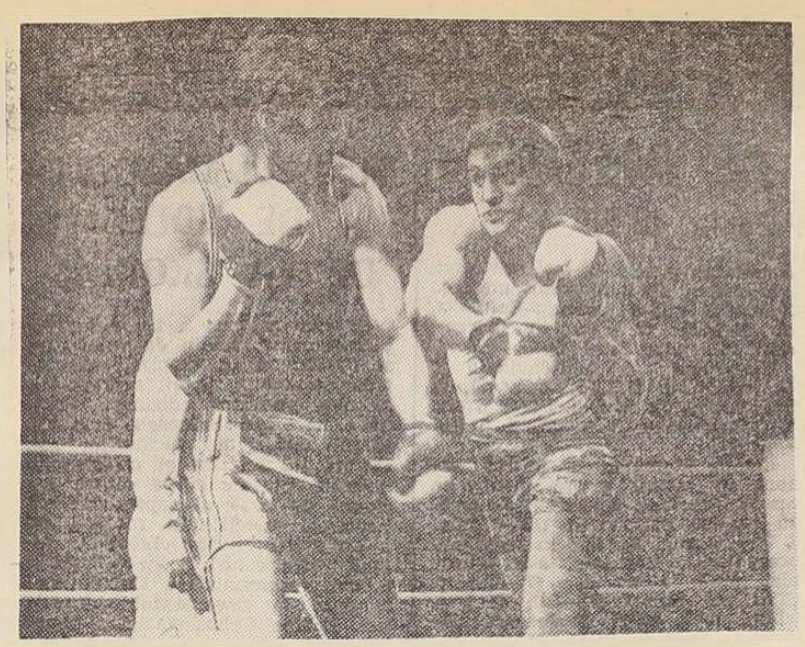

Mircea Simon *(stînga) în dura confruntare cu noul campion european* Biegalski *(Polonia)* Foto : Mieczyslaw SZYMKOWSKI — Varşovia

MUNCĂ, DISCIPLINĂ, DĂRUIRE

iată ce pot face din medaliaţii de la Katowice candidaţi valabili pentru Jocurile Olimpice!

Bilanţul sportivilor români la campionatele europene de la Katowice este firesc grăitor pentru valoarea de ansamblu a şcolii pugilistice româneşti. Au luat startul, la 1 iunie, 11 boxeri din România, iar la 8 iunie nu mai puţin de 6 dintre ei purtau la git colane cu medalii ale competiţiei. Din acest punct de vedere general, luînd deci în considerare **un titlu de campion continental** (care putea fi dublat, dacă nu chiar triplat !), cele **două medalii de argint** şi cele **trei de bronz** — se poate aprecia — aşa cum de altfel a precizat şi conducerea C.N.E.F.S. — că **rezultatele obţinute sînt bune, reflectînd pregătirile corespunzătoare efectuate** sub conducerea antrenorilor emeriţi **Ion Popa, Constantin Nour** şi **Teodor Niculescu**, precum şi sub îngrijirile medicale ale dr. **Petre Radovici**.

Învingători sau învinşi, luptînd cu demnitate pentru culorile patriei, boxerii noştri au dovedit că **posedă un material uman preţios**, care trebuie cultivat şi îndrumat, pentru ca performanţele ulterioare să fie la înălţimea consumului de efort, a investiţiilor morale.

Acum, după încheierea competiţiei continentale, independent de considerentele care au determinat selecţionarea lor, putem repartiza pe cei 11 boxeri români în trei categorii, cu aproximaţie distincte şi cu gradul de relativitate pe care-l impune o judecată subiectivă.

Din clasa superioară fac parte, după opinia noastră : **Simion Cuţov, Constantin Gruescu** şi **Victor Zilberman**, dintre care primul este campionul Europei, al doilea a fost şi moralmente este încă socotit a fi, iar al treilea putea deveni ! Despre calităţile excepţionale ale celui mai mic dintre fraţii Cuţov s-a scris îndestul şi nu putem decît să adăugăm că, pe măsură ce experienţa îi va dicta măsuri de apărare tot mai ferme, el poate deveni invincibil în orice competiţie mondială. Aprecierea privind apărarea se referă nu numai la Simion Cuţov, ci la întregul lot — **cu gîndul, firesc, la apropiatele Jocuri Olimpice.** Este un adevăr pe care n-ar trebui să-l pierdem din vedere : după numeroase succese pe plan balcanic sau continental, după merituoase performanţe la campionatele mondiale, iată, constatăm că **de 20 de ani** — de la medalia de aur a lui Nicolae Linca, obţinută la Melbourne, în 1956 — **nici un boxer român nu a mai devenit campion olimpic !** Întrebat asupra planurilor sale de viitor, Simion Cuţov a răspuns : **„Doresc din suflet o medalie la Olimpiadă — singura care-mi lipseşte în vitrină — şi, dacă s-o putea, chiar cea de aur !"**. Noi credem că se poate, **cu condiţia unei severe pregătiri, fără concesii, acum cînd mai e un singur an pînă la turneul olimpic de la Montreal.**

De cine au fost eliminaţi, în drumul lor spre titlu, ceilalţi 10 sportivi români ? Răspunsul este edificator pentru valoarea lor : de 4 campioni continentali, de 4 finalişti şi doar Dobrescu şi Văran au fost învinşi de semifinalişti (dar de ce calitate : Beyer şi Sachse !). Revenind la prima categorie, să remarcăm că **Gruescu** a confirmat, la 29 de ani, valabilitatea selecţiei sale, impresionînd prin luciditate, rutină şi bagaj tehnic, pe toţi specialiştii. Surprinzătoare a fost reintrarea, după o pauză a lui **Victor Zilberman**, care s-a dovedit a fi încă unul dintre cei mai buni semimijlocii europeni şi care a manifestat o capacitate de concentrare în voinţă pe care nu i-o bănuiam ; cînd îi va adăuga una fizică similară, va fi greu de învins.

Categoria a doua întruneşte boxeri valoroşi, care pot face oricînd cinste sportului nostru şi a căror prestaţie la Katowice a fost corectă. Însăşi reţinerea noastră în atribute arată că am fi aşteptat de la **Remus Cozma, Mircea Tone, Gheorghe Ciochină** şi **Paul Dobrescu** mai mult decît o evoluţie corectă. Lor le-a lipsit (în diferite grade), acea scînteie care distinge de alţii pe boxerul român, plin de temperament, plin de o debordantă combativitate. Unde a fost Dobrescu de altă dată, din meciurile cu Calistrat Cuţov, ca să nu spunem chiar din partida cu Beyer de la Galaţi, unde l-a întrecut pe învingătorul său de la Katowice ?

În sfîrşit, printre debutanţii absoluţi, este evident că intilnind în chiar prima partidă pe vestitul campion Lemeşev, **Nicolae Chipirog** a fost lipsit de şansa de a arăta ce poate cu adevărat dar el trebuie să mediteze la faptul că asemenea adversari îi pot apare în cale oricînd ! **Constantin Văran** (care s-a întors cu o mînă în ghips) şi **Alexandru Tîrboi** au ajuns pe tabele pînă la limita propriei lor modestii, lipsiţi fiind de clasa necesară marilor competiţii. E locul aici să spunem (şi vom reveni) că **nu a trecut neobservat faptul că în echipa României nu a figurat nici un membru al echipei naţionale de tineret participantă la C.E. de la Kiev (1974) !** Am lăsat înadins la urmă pe tînărul **Mircea Simon**, care a impresionat pur şi simplu pe specialişti, lăsînd să se întrevadă un mare campion al categoriei maxime, care a plătit aici doar lipsa de experienţă. Pînă la Montreal, el poate întruni toate nădejdiile noastre.

Victor BĂNCIULESCU

În perspectivă C.M. '75, dar şi J.O. '76

La Mamaia, asistînd la pregătirile scrimerilor...

Pentru scrimerii lotului republican, luna iunie rămîne ferm ancorată în actualitate. Este adevărat, perioada marilor concursuri internaţionale s-a încheiat, în schimb a început cea a preparativelor pentru C.M. de la Budapesta şi, în perspectivă, pentru J.O.

Cea mai mare parte a componenţilor lotului participă în prezent la un stagiu de pregătire în staţiunea Mamaia. Obiectiv — **pregătirea fizică generală şi specifică.**

Vremea n-a fost prea darnică pe Litoral. Zile răcoroase, cu cer plumburiu au punctat cea mai mare parte a stagiului de pregătire a scrimerilor noştri fruntaşi. Dar, spre meritul acestora, activitatea n-a avut de suferit. Dimpotrivă, toţi au manifestat multă poftă de muncă, fetele, băieţii ca şi antrenorii.

Pregătire fizică înseamnă cîte unul sau două antrenamente pe zi, prin alternanţă, cu exerciţii în aer liber, desfăşurate pe malul mării, sub formă de alergări, cu schimbări de ritm şi de folosire a unor mijloace auxiliare — mingi medicinale, benzi extensoare, saci cu nisip etc. Paralel, de la caz la caz, după cum apreciază antrenorii, se efectuează şi lecţii individuale de scrimă, la toate probele, dar cu un loc de desfăşurare inedit : terasa hotelului „Victoria", spaţioasă şi pretabilă pentru o asemenea activitate. N-am găsit instalate manechine şi nici oglinzi, dar absenţa acestora au fost compensate prin imaginaţia executanţilor. De remarcat intensitatea unor asemenea lecţii, la care am notat prezenţa floretiştelor, în corpore — şi ca o surpriză plăcută reapariţia **Anei Pascu**, după o indisponibilitate de cîteva luni — şi a sabrerului **Dan Irimiciuc**, complet refăcut şi, poate mai mult ca pînă acum, cu o mare doză de ambiţie în pregătire.

O iniţiativă binevenită preconizată şi înfăptuită de **prof. Tănase Mureşanu**, antrenorul federal : **o parte a componenţilor lotului lucrează în sala de la „Flămînda" unde pregătirea propriu-zisă este completată printre altele cu un circuit de gimnastică.** Grupul acesta special cuprinde pe **Viorica Draga, Magdalena Bartoş, Buricea, Zidaru, Angelescu, Al. Istrate** şi **Szabo**, adică viitori candidaţi la concursul de admitere la I.E.F.S. sau la facultăţi de educaţie fizică şi sport ale unor institute pedagogice. Separat, **dr. Petre Mita**, medicul lotului dezbate împreună cu acest grup probleme de anatomie şi fiziologie din programa cerută la concurs.

Stadiul de pregătire fizică de la Mamaia promite să fie de bun augur. Este concluzia care se desprinde după vizionarea unor antrenamente şi mai ales după optimismul ce îl arborează, cei mai mulţi dintre sportivi şi antrenori. Irimiciuc, de pildă, este convins că va putea să ofere la Budapesta mai mult decît la Grenoble. Altfel spus, să se angajeze în disputa directă pentru medalia de aur. Spadasinii, fără excepţie, promit şi ei să intre în „înalta societate" a aspiranţilor la medalii, lotul lor fiind la ora actuală printre cele mai omogene ca valoare şi vîrstă, în timp ce prof. Zilahi este convins că băieţii lui, floretiştii, nu se vor clasa mai jos de primele 6 locuri, iar floretistele pe care le cunoaşte foarte bine (n.n. deoarece le-a pregătit, în anii precedenţi, în calitate de secund al antrenorului emerit **Andrei Vilcea**) au posibilităţi să se menţină pe podium, chiar şi în actualele condiţii cînd lotul se află într-o sensibilă prefacere (lîngă sportive mai experimentate, ca **Stahl** sau **Ardeleanu**, venind acum altele mult mai tinere — **Viorica Draga, Magdalena Bartoş** şi, poate, altele).

Firesc că se poate spune mai mult despre acest lot, despre preparativele şi mai ales despre şansele sale la C.M. Pentru aceasta, să aşteptăm însă şi celelalte stadii de pregătire ce vor urma, la Bucureşti şi la Rîmnicu Vîlcea...

Tiberiu STAMA

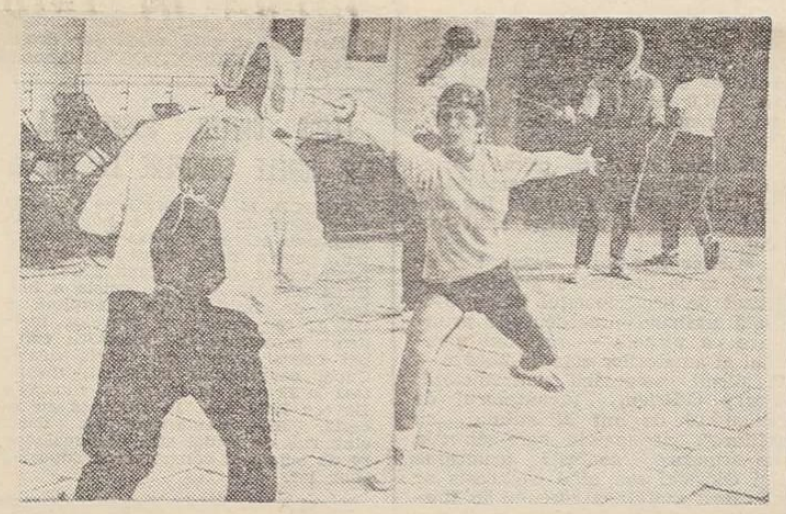

Lecţie individuală pe terasa hotelului „Victoria" din Mamaia... În prim plan antrenorul emerit Andrei Vîlcea *şi floretista* Suzana Ardeleanu

AGENDA ŞAHULUI

NONA GAPRINDAŞVILI :

„M-am îndrăgostit de Timişoara !"

Înapoindu-se de la Timişoara, unde a cîştigat în mod strălucit Turneul internaţional feminin, organizat de clubul local „Medicina" (cu 13 puncte din 13 posibile), **Nona Gaprindaşvili** a rămas două zile în Capitală.

Marţi, campioana mondială a fost primită de către tovarăşul **Emil Ghibu**, secretar al C.N.E.F.S., cu care a avut o convorbire desfăşurată într-o atmosferă deosebit de cordială.

Nona Gaprindaşvili a declarat că este adînc impresionată de primirea caldă, prietenească ce i-a fost rezervată în România, a elogiat organizarea turneului, pe care a caracterizat-o drept ireproşabilă.

„Mărturisesc, a spus marea şahistă, **că m-am îndrăgostit de Timişoara, de oamenii săi atît de ospitalieri, atît de minunaţi. Plec de aici cu cele mai frumoase amintiri şi voi reveni totdeauna cu cea mai mare plăcere".**

In altă ordine de idei, prima jucătoare a lumii a ţinut să sublinieze impresionanta dezvoltare a şahului pe care a întîlnit-o în România, interesul existent în jurul acestui joc.

„Nu este de mirare, a precizat ea, **că ţara dv. deţine un loc fruntaş în ierarhia mondială a şahului feminin, maestrele româncе fiind cele mai redutabile partenere pentru jucătoarele sovietice în marile turnee şi la campionatele mondiale pe echipe. Sînt bucuroasă că din rivalitatea noastră sportivă cîştigă mişcarea şahistă feminină".**

Joi la prînz campioana mondială a plecat spre patrie.

CAMPIONATELE DE JUNIORI DUPĂ SISTEMUL ELVEŢIAN

Biroul F.R. Şah a hotărît ca actuala ediţie a campionatelor naţionale de juniori să se desfăşoare într-o singură etapă, după sistemul elveţian. În acest fel se elimină semifinalele, se scurtează în mod considerabil durata competiţiei şi se animă întrecerea. Se va juca pe distanţa a 10 runde. Finalele vor avea loc între 18—21 iulie, fetele — la Timişoara (arbitrul principal **Th. Nicoară**), băieţii — la Brăila (**Gh. Moldoveanu**).

MODIFICAREA DATEI SEMIFINALELOR CAMPIONATULUI MASCULIN

Din cauza programului internaţional încărcat din această toamnă, s-a stabilit ca semifinalele campionatului naţional masculin individual să se desfăşoare între 29 august şi 14 septembrie. Cele 6 turnee vor avea loc la Bucureşti (2), Zalău, Suceava, Rm. Vîlcea şi Miercurea Ciuc.

CINCI JUCĂTORI ÎN ECHIPĂ

Pentru viitoarea ediţie a campionatului naţional pe echipe mixte (1975—1976) s-au stipulat două importante modificări de regulament. Echipele vor fi alcătuite din 5 jucători (în loc de 4 ca pînă acum), 2 jucătoare şi 1 junior. Vîrsta junioratului se stabileşte la 20 ani.

TURNEU INTERNAŢIONAL FEMININ LA ORADEA

Între 23 iunie — 12 iulie se va desfăşura la Oradea tradiţionalul Turneu internaţional feminin al României. Ţara noastră va fi reprezentată de cele mai puternice jucătoare ale sale, maestrele internaţionale **Elisabeta Polihroniade, Gertrude Baumstark, Suzana Makai, Margareta Teodorescu** şi **Margareta Mureşan.**

Dintre şahistele de peste hotare şi-au confirmat participarea **Hana Erenska** (Polonia), **Eva Hojdarova** (Cehoslovacia) şi **Eva Nagy** (Ungaria).

Printre concurente mai figurează şahiste din U.R.S.S., Bulgaria, Iugoslavia, Anglia, Olanda.

Rubrică realizată de
Valeriu CHIOSE

A început campania olimpică a atleţilor!

Nouă sportivi români au îndeplinit standardurile I.A.A.F.
Pregătirea să aibă în vedere parametrii cei mai ridicaţi !

La 31 mai a început **„campania olimpică"** a atleţilor din întreaga lume. De la această dată pînă la 5 iulie 1976, potrivit hotărîrii consiliului Federaţiei internaţionale de atletism, de la Nairobi, atleţii trebuie să-şi realizeze standardurile de participare la Jocurile Olimpice de la Montreal. Deşi de la data „startului" au trecut doar puţine zile, totuşi, constatăm că un număr de nouă atleţi români au şi realizat prevederile I.A.A.F. Este vorba de : **Ştefan Lăzărescu** 7,92 m la lungime (standard 7,80 m), **Carol Corbu** 16,49 m la triplu (16,40 m), **Nichifor Ligor** 5,20 m la prăjină (5,20 m), **Iosif Naghi** 60,98 m la disc (60,00 m), **Vasile Bogdan** 7971 p la decatlon (7650 p), **Virginia Ioan** 1,85 m la înălţime (1,82 m), **Valentina Cioltan** 18,41 m la greutate (16,60 m), **Mihaela Loghin** 18,21 m la greutate şi **Ioana Pecec** 58,72 m la suliţă (55,00 m).

Evident numărul lor este încă mic dar, trebuie să arătăm, că în afara faptului că au trecut doar cîteva zile de la declanşarea acestei hotărîtoare „campanii", numai cîţiva dintre atleţii noştri fruntaşi au avut posibilitatea să participe la concursuri, în ţară sau peste hotare, în care să fi realizat standardurile de participare la Jocurile din 1976. Zilele acestea şi în cele următoare tot mai mulţi atleţi români vor fi prezenţi în diferite competiţii, astfel că este lesne de presupus ca ei să-şi îndeplinească această obligaţie elementară, referindu-ne, bineînţeles, la cei care vizează concursul olimpic de la Montreal.

Ţinem să subliniem însă că cerinţele standardurilor I.A.A.F. nu trebuie să reprezinte pentru atleţii români, candidaţi olimpici, un scop în sine. Aceste performanţe nu constituie o problemă prea dificilă pentru unii atleţi. Pentru ca cineva să se poată impune pe stadionul olimpic şi să ocupe un loc pe podium sau într-o finală, este necesar să realizeze performanţe cu mult mai bune, şi acestea nu într-un mod accidental. Cel ce doreşte o clasare cît mai bună la Montreal trebuie să fie gata oricînd să repete, chiar de mai multe ori, performanţe de mare valoare pe care, mai mult, să fie capabil să le depăşească la ora „H" a Jocurilor Olimpice. În acest context, nici nu începe discuţie, **pentru ca cineva să fie apt de a realiza prestaţii la cel mai înalt nivel este absolut obligatoriu ca pregătirea să se înscrie la parametrii cei mai ridicaţi, atît sub aspectul volumului de antrenament, cît şi al calităţii acestuia.** Din informaţiile pe care le deţinem referitoare la pregătirile atleţilor din diferite colţuri ale lumii, reiese în mod clar că, mai mult decît oricînd altă dată, acest proces se desfăşoară la limite superioare. Exemplul noului recordman mondial la aruncarea ciocanului Karl-Heinz Riehm care se pregăteşte 1 500 de ore pe an (!) este, în acest sens, mai mult decît edificator. Dar Riehm nu este un caz singular, tot mai mulţi fiind acei sportivi care desfăşoară o asemenea pregătire. Or, tocmai cu aceştia se vor întîlni atleţii români pe stadionul din Montreal !

Concluzia este, tocmai de aceea, una singură : **pentru a se putea impune la J.O.** (şi nu numai acolo !) **atleţii noştri trebuie să desfăşoare un volum de muncă cît mai apropiat de cel al marilor sportivi ai lumii !**

Romeo VILARA

PRELIMINARIILE „CUPEI EUROPEI"

Azi şi mîine la Atena, echipa masculină de atletism a României va lupta pentru obţinerea calificării în semifinalele **„Cupei Europei"** la atletism, încercînd clasarea pe unul din primele două locuri. Adversare principale îi sînt reprezentativele Bulgariei, Greciei şi Norvegiei (mai participă Austria, Luxemburg şi Danemarca). Aşa cum spuneam, în condiţiile unui singur concurent de probă, misiunea echipei noastre va fi dificilă, formaţiile amintite la început prezentînd unele individualităţi de valoare. În echipa Bulgariei remarcăm prezenţa sprinterului Petar Petrov (10,2 şi 20,7), a săritorilor B. Bonev (7,84 m la lungime) şi R. Iotov (2,17 m — înălţime), a aruncătorilor Gheorghi Stoev, campion european de sală la greutate, Y. Djonev (82,26 m la suliţă) şi T. Manolov (constant peste 70 m la ciocan), şi Velcio Velev (62,76 la disc în acest sezon). Din echipa Greciei nu vor lipsi cunoscuţii Vassilios Papageorgopoulos, recordman european la 100 m, D. Patronis (2,22 m la înălţime în urmă cu o săptămînă) şi Stavros Tzortzis (49,6 la 400 mg). Principalele atuuri ale echipei Norvegiei: fraţii Arne şi Knut Kvalheim, consideraţi între cei mai buni fondişti europeni, Knut Boeroe (13:26,0 anul trecut la 5 000 m), aruncătorii K. Hjeltens (19,51 m la greutate şi 60,56 m la disc) şi K. Grimnes (85 m la suliţă).

Sportul Pag 6/a